Η ΚΥΡΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ ΙΣΤΟΡΕΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ

Ὁ γάμος της στίς φυλακές καί ἡ γέννηση τοῦ παιδιοῦ

«Παρέμεινα 7 ὁλόκληρα χρόνια στή φυλακή. Ἐκεῖ γέννησα τό παιδί μου, ἐκεῖ τό μεγάλωσα, ἐκεῖ ἔκανα τό γάμο μου μέ κουμπάρο τό παιδί μου, ἡλικίας τότε τριῶν μηνῶν. Ἐκεῖ εἶναι ἀκόμη τό μωλό μου, στούς πολιτικούς κρατουμένους. Τί θά γίνῃ; Δέν θά βγοῦν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ; Δέν θά μποῦμε ἐπιτέλους στήν ἀμαλότητα;».

Αὐτά εἶπε ἀμέσως μετά τήν ἀποφυλάκισή της ἡ κ. Ἑλένη Βούλγαρη - Γκολέμα. Εἶχε καταδικασθῆ τό 1966 ἀπό τό Διαρκές Στρατοδικεῖο Λαρίσης γιά παράβαση τοῦ Ν. 375.

«Μέ συνέλαβαν τό 1966 γιά ἀδικήματα τοῦ 1953—54, συνέχισε. Ἡ κατηγορία ἦταν ὅτι βοήθησα τότε στίς μετακινήσεις του τόν γαμβρό μου Νίκο Γέννα. Ὁ Γέννας συνελήφθη καί καταδικάσθηκε πεντάκις σέ θάνατο. Ἡ κυβέρνηση τοῦ Στεφανόπουλου μέ νόμο ἀποφυλάκισε τόν Γέννα. Ἐγώ, ὅμως, παρέμεινα στίς φυλακές».

Στίς φυλακές γέννησε τό γιό της, τήν Μιλτιάδη. Τόν κράτησε ἕως ὅτου ἔγινε 2½ ἐτῶν καί ὕστερα τόν ἔστειλε στή μητέρα της σ' ἕνα χωριό τῆς Λάρισας, γιατί στό μεταξύ εἶχε συλληφθῆ ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ καί καταδικάσθηκε σέ 16ετῆ κάθειρξη τό 1970 ἀπό τό Ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν γιά παράβαση τοῦ Α.Ν. 509.

«Δέν πρόκειται νά ξεχάσουμε ποτέ τήν ἡμέρα τοῦ γάμου μας, εἶπε ἡ Ἑλένη Βούλγαρη - Γκολέμα. Μετά ἀπό πολλές αἰτήσεις μας ἐπέτρεψαν νά παντρευτοῦμε στίς φυλακές Ἀβέρωφ στίς 18 Φεβρουαρίου 1970. Ἦρθε ὁ παπᾶς ἀλλά δέν ἐπέτρεπαν τήν εἴσοδο στήν κουμπάρα. Διαμαρτυρηθήκαμε. Δέν γίνεται νά μπῇ ἡ κουμπάρα μέσα, μᾶς ἔλεγε ὁ διευθυντής. Θά σᾶς παντρέψῃ ἕνας ἀπό τό προσωπικό τῶν φυλακῶν. Διαμαρτυρηθήκαμε καί στόν παπᾶ. Τελικά βρέθηκε ἡ λύση. Κουμπάρος θά εἶναι τό παιδί μας. Στήν ἀρχή ἡ διεύθυνση τῶν φυλακῶν εἶχε ἀντιρρήσεις, ἀλλά τελικά τό ἐπέτρεψε. Ἔτσι, μέ κουμπάρο τό παιδί μας, ἔγινε ὁ γάμος μας. Ὅλα αὐτά ὅμως, δέν ἔχουν τώρα σημασία. Σημασία ἔχει ὅτι πρέπει νά βγοῦν ἀπό τίς φυλακές καί οἱ ἄλλοι πολιτικοί κρατούμενοι. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού βρίσκονται στίς φυλακές 20 καί 30 χρόνια».

Καί οἱ δύό, μάννα καί πατέρας, κρατᾶνε τώρα συνεχῶς στήν ἀγκαλιά τους τό 7χρονο ἀγόρι τους καί προσθέτουν :

«Θέλομε νά εὐχαριστήσωμε τόν Ἑλληνικό Λαό γιά τήν συμπαράσταση πού ἔδειξε στούς πολιτικούς κρατουμένους. Ἡ ἀποφυλάκισή μας εἶναι νίκη τῆς ἑλληνικῆς καί διεθνοῦς κοινῆς γνώμης καί μόνο».

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

οἰκογενειάρχης φοβῆται ὅτι δέν θά δοθῆ λευκό «πιστοποιητικό φρονημάτων» στό παιδί του γιά νά διορισθῆ, ὅταν ὁ ἐπαγγελματίας φοβῆται τόν Ἰδιαίτερο ζῆλο τῶν ὀργάνων καταστάλτικῆς δράσεως, ὅταν ὁ ἀγρότης φοβῆται ὅτι δέν θά πάρῃ δάνειο ἀπό τήν Τράπεζα, ὅταν ὁ πολίτης φοβῆται ὅτι δέν θά τοῦ δοθῆ διαβατήριο, εἶναι φυσικό οἱ πολιτικές ἀποφάσεις του νά προσδιορίζωνται ἀπό τήν ἀνάγκη εὐθυγραμμίσεώς του μέ τίς ἀπόψεις τῆς ἐξουσίας. Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις δέν εἶναι ὁ πολίτης πού ἀποφασίζει, ἀλλά ὁ φόβος. Καί οἱ πολιτικές ἀποφάσεις, πού εἶναι προϊόν ἀπειλῆς, εἶναι ἄχρηστες γιά ἕνα πολίτευμα πού θεωρεῖ σάν ὅρο τῆς ὑπάρξεώς του τήν ἐνσυνείδητη συμμετοχή τῶν πολιτῶν στίς λειτουργίες του. Ὁ πολίτης πρέπει νά φοβῆται τό νόμο, ἀλλά ποτέ τόν ἐφαρμοστή ἤ ἑρμηνέα τοῦ νόμου.

Ἡ ποικίλη χρήση τῆς μεθόδου τοῦ ἐκφοβισμοῦ, πού διευκολύνεται ἀπό τούς ὑφιστάμενους μηχανισμούς καί τίς κείμενες διατάξεις, ἔχει ἐγκατασταθῆ σαφῶς στό δημόσιο βίο μας. Θά ὑπάρξῃ δημοκρατία ὅταν ἐκλείψῃ ὁ φόβος. Καί θά ἐκλείψῃ ὁ φόβος μόνον ὅταν καταργηθοῦν ὅλες οἱ δυνατότητες τῶν ὀργάνων, πού εἶναι φορεῖς μιᾶς ἐξουσίας, νά ἀσκοῦν ἐκβιαστικά ἤ νά κάνουν παράχρηση τῆς ἐξουσίας αὐτῆς. Αὐτό θά ἦταν δυνατό νά ἐπιτευχθῆ μόνον ἄν ἐθεσπίζόταν σάν ἰδιώνυμο ἀδίκημα, ὁποιουδήποτε ὀργάνου τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἤ χαμηλά ἤ ὑψηλά βρισκόμενου στήν ἱεραρχία, ἡ χρησιμοποίηση τῆς ἐξουσίας του γιά ἄλλο σκοπό, διάφορο ἀπό ἐκεῖνον γιά τόν ὁποῖο τοῦ ἐδόθη, καί ταύτόχρονα ἄν ἐκαταργοῦνταν οἱ μηχανισμοί ἀνέλεγκτης ἐπιβολῆς κυρώσεων κατά τῶν πολιτῶν. Πῶς μπορεῖ νά ὑπάρξῃ ἐλευθερία ὅταν ὑπάρχῃ ἡ δυνατότης νά καταγράφεται σέ βάρος τοῦ πολίτη τό ὅτι διαβάζει ἐφημερίδα, ἀντιτιθέμενη στούς ἑκάστοτε κρατοῦντες, ἤ νά μή τοῦ χορηγῆται τό δάνειο γιατί ἐκφράζει μέ παρρησία τίς πολιτικές πεποιθήσεις, πού δικαιοῦται νά ἔχῃ;

Ἡ δημοκρατία συντίθεται ἀπό τά ἀπλᾶ αὐτά στοιχεῖα πού φαίνονται λεπτομερειακά καί μικρά ἀλλά εἶναι οὐσιώδη. Γιατί βασική προϋπόθεση τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ἐλευθερία ἀποφάσεως τῶν πολιτῶν της. Τότε μόνο ὑπάρχει καί γίνεται δημιουργική. Ἀλλά καί ἄν ἀκόμη εἶναι λεπτομέρεια, ἄς μή ξεχνοῦν ὅλοι ὅτι «γίνονται στάσεις οὐ περί σμικρῶν, ἀλλ' ἐκ σμικρῶν», ὅπως ἔλεγε ὁ Ἀριστοτέλης.

Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως ὁ κ. Στέφ. Στεφανόπουλος;

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

λοτε ἀρχηγός τῶν Προοδευτικῶν, θά ἀσχοληθῆ μέ τήν μελέτη τοῦ κειμένου τῶν προγραμματικῶν διακηρύξεων τῆς νέας Κυβερνήσεως, καθώς καί μέ τά οἰκονομικά καί ἄλλα μέτρα πού θά ἐξαγγείλῃ μετά τήν ὁρκωμοσία του.

Ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης θά ἐπιδιώξῃ νά συναντηθῆ στό Παρίσι μέ τόν πρώην πρωθυπουργό κ. Κ. Καραμανλῆ γιά νά ἀνταλλάξῃ μαζί του ἀπόψεις, σχετικά μέ τό πολιτικό

Μέ τόν ἱδρυτῆ καί τέως ἀρχηγό τῆς ΕΡΕ ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης ἔχει νά συναντηθῆ ἀπό τό 1970 καί μιά νέα ἐπαφή μεταξύ τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν ἴσως θεωρεῖται χρήσιμη κι' ἀπ' τίς δυό πλευρές προκειμένου νά ξεκαθαρισθοῦν ὁρισμένα σοβαρά θέματα ὐν ὄψει τῶν ἐξελίξεων πού ἀναμένονται.

Ὅπως προανεφέρθηκε καί σύμφωνα μέ πληροφορίες καλά ἐνημερωμένων πηγῶν, ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης θά

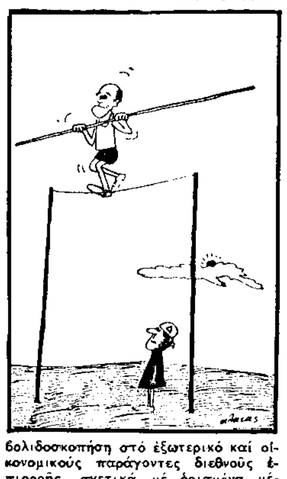

βολιδοσκοπήσῃ στό ἐξωτερικό καί οἰκονομικούς παράγοντες διεθνοῦς ἐπιρροῆς, σχετικά μέ ὁρισμένα μέτρα πού σκοπεύει νά ἐξαγγείλῃ στόν οἰκονομικό καί κοινωνικό τομέα.

Εἰδικώτερα στό σημεῖο αὐτό κύκλοι προσκείμενοι στόν κ. Μαρκεζίνη ὑποστηρίζουν ὅτι τά μέτρα πού θά ἐξαγγελθοῦν θά «αἰφνιδιάσουν», ἀλλά ὁπωσδήποτε θά εἶναι «λαοφιλῆ».

Οἱ πιθανοί ὑπουργοί

Ὡς πρός τά πρόσωπα πού θά μετάσχουν στή νέα Κυβέρνηση, κυκλοφοροῦν ἐδῶ καί ἀρκετές ἡμέρες διάφορες πληροφορίες.

Λέγεται π.χ. ὅτι τά βασικά στελέχη τῆς Κυβερνήσεως θά εἶναι «ἀκραιφνῆς» μαρκεζινικά, δηλαδή θά προέρχωνται ἀπό τόν κύκλο τῶν στενῶν φίλων τοῦ ἄλλοτε ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν.

Μερικοί ἄλλοι θά ἀνήκουν στόν κύκλο τῶν τεχνοκρατῶν, γιά τούς ὁποίους ὑπάρχει ἡ ἀντίληψη ὅτι εἶναι «ἐπιτυχημένοι» καί ὅτι ἐπίσης ἔχουν φιλομαρκεζινικές τάσεις.

Τέλος, μιά τρίτη κατηγορία θά εἶναι ἐκεῖνοι πού θά ὑποδειχθοῦν ἀπό τόν κ. Γ. Παπαδόπουλο καί πού θά προορίζωνται κατά πάσαν πιθανότητα νά ἀναλάβουν τά ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Δημοσίας Τάξεως καί Ἐσωτερικῶν.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἀντιπρόεδρος ;

Μιά ἄλλη πληροφορία σχετική μέ τήν μορφή τῆς νέας Κυβερνήσεως, εἶναι ὅτι ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης σχεδιάζει νά διατηρήσῃ τόν θεσμό τοῦ ἀντιπροέδρου κυβερνήσεως καί νά χρησιμοποιήσῃ γιά τή θέση αὐτή πρόσωπο ἀπό τόν παλαιό πολιτικό κόσμο. Σχετικά ἀναφέρεται τό ὄνομα τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ κ. Στ. Στεφανοπούλου, μέ τήν προσθήκη ὅτι ἔχουν γίνει ἤδη κρούσεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Μαρκεζίνη.

Σημειώνεται ἐδῶ ὅτι πρό ἡμερῶν εἶχαν κυκλοφορήσει φήμες ὅτι πρός τήν πλευρά Στεφανοπούλου γίνονται ἐπίσης βολιδοσκοπήσεις γιά τήν ἡγεσία κόμματος πού θά «στεγάσῃ», ἐκτός τῶν ἄλλων, καί ὁρισμένα στελέχη προερχόμενα ἀπό τόν «χῶρο τῆς ἐπανοστάσεως».

Ἄλλα ὀνόματα

Σάν πιθανοί ὑποψήφιοι γιά τήν Κυβέρνηση Μαρκεζίνη ἀναφέρονται οἱ κ.κ. Θάνος Καψάλης γιά τό ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ, Χ. Μητρέλιας γιά τό ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, Ἰ. Τριανταφυλλόπουλος γιά τό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, Χρ. Ξανθόπουλος - Παλαμᾶς γιά τό ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν (ἀναπληρωτής), Τρ. Νέζερ γιά τό ὑπουργεῖο Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καί Ἐπικοινωνιῶν ἤ στήν περίπτωση πού χωριστοῦν τά ὑπουργεῖα, γιά τό ὑπουργεῖο Ναυτιλίας ἤ γιά τό ὑπουργεῖο παρά τῷ Πρωθυπουργῷ.

Ἐπίσης ἀναφέρονται τά ὀνόματα τῶν κ.κ. Νικ. Γρηγοριάδη, Νικ. Ταβουλάρη, διευθύνοντος συμβούλου διυλιστηρίων Ἀσπροπύργου καί Νικ. Μομφεράτου, πρώην ὑποδιοικητοῦ Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Τό ἐκλογικό σύστημα

Φαίνεται ὅτι στά πλαίσια τῆς συμφωνίας Προόδρου κ. Γ. Παπαδοπούλου καί κ. Σπ. Μαρκεζίνη εἶναι τό ἐκλογικό σύστημα πού θά χρησιμοποιηθῆ κατά τίς προσεχεῖς βουλευτικές ἐκλογές. Συγκεκριμένα λέγεται ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ ἄποψη νά καθιερωθῆ σάν ἐκλογικό σύστημα ἡ ἐνισχυμένη ἀναλογική, γιά νά ἀποφευχθοῦν :

■ Ἡ δημιουργία πολώσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων πού θά προκαλοῦσε ἡ καθιέρωση τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος.

■ Ὁ κατακερματισμός τῶν πολιτικῶν δυνάμεων σέ πολλά μικρά, κυρίως, κόμματα.

Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού ὑπάρχουν, τό ἐκλογικό σύστημα πού θά ἰσχύσῃ θά στηρίζεται καί σέ δύο ξένα πρότυπα : πρώτον, στόν γερμανικό ἐκλογικό νόμο πού ἀπαιτεῖ ἕνα «μίνιμουμ» ψήφων γιά τήν συμμετοχή ἑνός κόμματος στήν κατανομή τῶν ἑδρῶν. Καί δεύτερον, στόν γαλλικό ἐκλογικό νόμο «περί συγγενῶν κομμάτων», πού διευκολύνει τήν μετεκλογική συνεργασία τῶν μικρῶν κομμάτων.

Ἔτσι : ὅποιο κόμμα δέν συγκεντρώνει τό καθιερωμένο «μίνιμουμ» τῶν ψήφων δέν θά ἐκλέγῃ βουλευτή. Μέ τήν διάταξη, ὅμως, «περί συγγενῶν κομμάτων» θά παρέχεται ἡ δυνατότητα στά μικρά αὐτά κόμματα νά δηλώνουν μετά τίς ἐκλογές ὅτι συνεργάζονται καί νά ἐξασφαλίζουν ἔτσι συμμετοχή στήν κατανομή τῶν ἑδρῶν.

Ἡ «Γκάρντιαν»

«Αἱ ἡμέραι αὐταί εἶναι ἀβέβαιαι εἰς τάς Ἀθήνας, χωρίς θέρος καί χωρίς φθινόπωρον, χωρίς εἴτε δημοκρατίαν εἴτε σαφῆ δικτατορίαν», γράφει σέ χθεσινή της ἀντοπόκριση ἀπό τήν Ἀθήνα ἡ ἀγγλική ἐφημερίδα «Γκάρντιαν».

Ὁ ἀνταποκριτής τῆς ἐφημερίδος ἀναφέρει ὅτι παρά τό γεγονός ὅτι μετά τήν ἀμνηστία, τήν ἄρση τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καί τήν ἀποκατάσταση τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων δέν ἀκολούθησαν ἄλλα μέτρα, ὡστόσο σέ μερικούς κύκλους ἐπικρατεῖ ἡ ἐλπίδα ὅτι πιθανῶς νά ὑπάρξῃ μιά αὐθεντική φιλελευθεροποίηση

Καί συνεχίζοντας ὁ ἀνταποκριτής τῆς «Γκάρντιαν» ἐπισημαίνει τήν σημερινή πραγματικότητα : «Ὀλίγαι ἀπό τάς φοιτητικάς ἑνώσεις, τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς ἤ τά ἐπαγγελματικά σωματεῖα ἔχουν ἀντιπροσώπους ἐκλεγμένους κατά τρόπον κανονικόν εἰς τό ἐξωτερικόν, καί ἡ ἀναβίωσις τῆς πρακτικῆς τοῦ ἐλέγχου τῆς ἄκρας δεξιᾶς ἐπί τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων — ὡς ἐφαίνετο κατά τήν δεκαετίαν 1950 - 1960—αἰτιολογεῖ κατά πολύ τήν συγκριτικήν ἔλειψιν διαμαρτυρίας διά τάς προσφάτους σημαντικάς αὐξήσεις τῶν τιμῶν. Εἰς ὅλους αὐτούς τούς τομεῖς τά πράγματα εἶναι γνωστά ὅταν ὅσοι ἀντιτίθενται εἰς τούς ἐγκεκριμένους ὑποψηφίους ξαφνικά καλοῦνται δι' ἀνάκρισιν».

Τά ἀλλεπάλληλα ὑπουργικά συμβούλια τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶναι πιθανόν — κατά τόν ἀνταποκριτή — νά δημιουργήσουν ὁρισμένες ἀλλαγές, ἀλλά θά ἀπαιτηθοῦν πολλές γνά νά ἀλλάξῃ ἡ σημερινή κατάσταση.

«Καί ὁ κ. Παπαδόπουλος — καταλήγει ἡ ἀνταπόκριση — ἔχων ὑποστηρίξει πρό πολλοῦ ὅτι ριζικαί ἀλλαγαί ἦσαν ἀναγκαῖαι εἰς τήν Ἑλλάδα, φαίνεται ἀπίθανον νά δεχθῆ ὅτι ὅλαι αἱ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν κατά τά τελευταῖα ἕξη χρόνια θά πρέπει νά μεταβληθοῦν, εἰδικώτερον, ἀφοῦ φαίνεται νά θεωρῆ πολλάς ἀπ' αὐτάς ὡς προϋποθέσεις διά τήν λειτουργίαν τῆς κατευθυνομένης δημοκρατίας, τήν ὁποίαν φρονεῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐχει ἀνάγκην».

Οἱ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΤΡΙΕΤΙΕΣ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

νεση προστίθενται : «Δεδομένου ὅτι τό ἀπαιτούμενον ποσόν διά τήν χορήγησιν τῶν τριετιῶν εἶναι ἐλάχιστον, διά τό ἐναπομένον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους χρονικόν διάστημα, ὅτε, ὡς ρητῶς καί δημοσίως ὑπεσχέθησαν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικ. Μακαρέζος καί ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ι. Κούλης, θά εἰσηγηθοῦν εἰς τήν Κυβέρνησιν τήν χορήγησιν αὐτῶν ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1974, ἡ Π.Ο.Π.Σ. κάμει ἔκκλησιν πρός τήν Ἐθνικήν Κυβέρνησιν ὅπως δικαίωσῃ αὐτή ἡ ἴδια τούς ὑπέρ 70.000 ἡλικιωμένους συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου, διαθέτουσα τό ἐλάχιστον τοῦτο ποσόν διά τήν χορήγησιν ἀπό τούδε τῶν τριετιῶν».

Οἱ δημοτικοί ὑπάλληλοι

Ἡ Ὁμοσπονδία Δημοτικῶν Ὑπαλλήλων ἐκφράζει τήν ἱκανοποίησή της γιά τίς ἐξαγγελθεῖσες αὐξήσεις καί τονίζει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῶν Δήμων περιμένουν τήν ἐπίλυση καί τοῦ συνταξιοδοτικοῦ προβλήματός τους. Ζητεῖ δέ νά μήν ὑπαχθοῦν στό συνταξιοδοτικό καθεστώς τοῦ ΙΚΑ. Οἱ δημοτικοί ὑπάλληλοι, ἀναφέρεται, «ἀναμένουν δικαίαν ἐπίλυσιν καί ἑτέραν αἰτημάτων αὐτῶν, περί διατηρήσεως ἰσχύος συνταξιοδοτικοῦ καθεστῶτος καί ἐγκαταλείψεως τοῦ μέτρου ὑπαγωγῆς τούτων εἰς συνταξιοδοτικήν νομοθεσίαν περί ΙΚΑ, ὡς καί περί ἐφαρμογῆς διατάξεων δημοσιοϋπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς οὗται τό πρῶτον ἴσχυσαν καί ἐπί περιπτώσεων κατατάξεως εἰς κατηγορίας δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Τ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΜΑΚΑΒΡΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΥΡΑΥΛΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

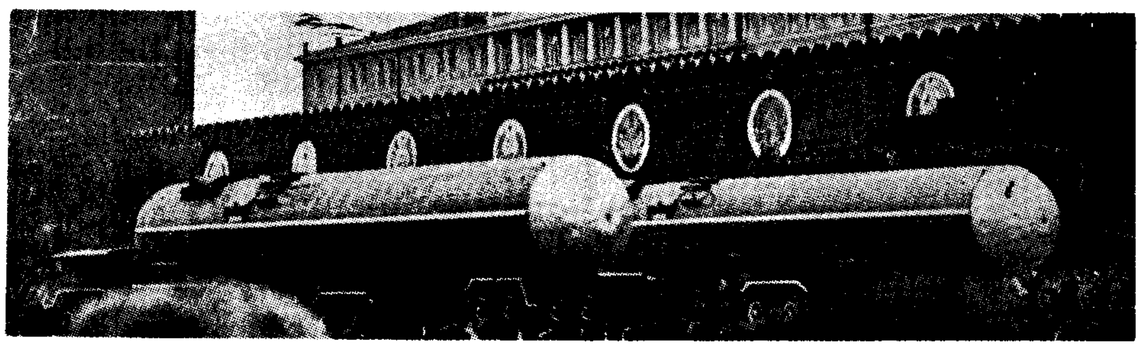

Ὑπάρχει σήμερα ἰσοτιμία μεταξύ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί Σοβιετικῆς Ἑνώσεως στά πυραυλικά μέσα

Ὁδός αὐτοκτονίας

ΤΙ ΘΑ ΣΥΜΒΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ; ΘΑ ΥΠΑΡΞΗ ΜΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ - ΡΩΣΙΑΣ;

ΠΑΡΙΣΙ, Σεπτέμβριος.

ΕΝΩ πολύς λόγος ἔγινε γιά τούς στρατηγικούς ἐξοπλισμούς καί ἔχει δημιουργηθῆ ἡ ἐντύπωση ὅτι οἱ συνομιλίες μεταξύ τῶν δύο Μεγάλων θά καταλήξουν σέ μιά συμφωνία, ὥστε νά πραγματοποιηθῆ ὁ περιορισμός τους, γιά νά μπορέση κατόπιν ὁ κόσμος νά περάση σέ μιά περίοδο ἀφοπλισμοῦ, νέφη φάνηκαν στόν ὁρίζοντα. Πραγματικά, οἱ συνομιλίες τῶν Μεγάλων γιά τόν περιορισμό τῶν στρατηγικῶν ἐξοπλισμῶν τους, πού ἐπρόκειτο νά συνεχισθοῦν στή Γενεύη, περιπλέκονται τώρα, μετά τίς ἀνακοινώσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ Ἀμύνης κ. Σλέσινγκερ ὅτι οἱ Ρῶσοι προχώρησαν στήν κατασκευή πολυκεφάλων πυρηνικῶν πυραύλων ἀνεξαρτήτως κατευθυνομένων (MIRV).

● ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ αὐτή ἡ ἀνακοίνωση; Οἱ Ρῶσοι, τώρα μόλις μποροῦν νά ποῦν ὅτι βρίσκονται σέ μιά ἰσοτιμία μέ τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες; Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ Ἀμερική θά ἀποδοθῆ σέ νέα ἐξοπλιστική προσπάθεια; Θά διατηρηθῆ ἡ ἰσορροπία καί θά ὑπάρξῃ μιά ὁριστική συμφωνία, ἤ θά ὁδηγηθοῦμε σ' ἕνα νέο ἀνταγωνισμό ἐξοπλισμῶν, πρᾶγμα πού θά σημαίνῃ ὅτι συνεχίζουμε ν' ἀκολουθοῦμε τόν δρόμο τῆς αὐτοκτονίας;

● ΜΙΑ δύσκολη κατάσταση ἔχει δημιουργηθῆ στόν τομέα τῶν ἐξοπλισμῶν καί τά ἐγκυρώτερα διεθνῆ ὄργανα τοῦ Τύπου ἀσχολοῦνται μ' αὐτήν καί διατυπώνουν προοπτικές καί προβλέψεις.

● «ΤΟ 1968, γράφει ἡ παρισινή "Μόντ", οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες δοκίμασαν γιά πρώτη φορά τόν πολυκέφαλο πύραυλο MIRV καί τό 1970—71 ἄρχισαν νά πραγματοποιοῦν τίς ἐγκαταστάσεις τοῦ πυραύλου αὐτοῦ σέ βάσεις στήν ξηρά, καθώς καί στά πυρηνικά ὑποβρύχιά τους. Κάτω ἀπό τίς συνθῆκες αὐτές, τό ἐκπληκτικό εἶναι ὅτι οἱ Ρῶσοι ἔφθασαν τούς ἀντιζήλους τους Ἀμερικανούς μέ καθυστέρηση πέντε ἐτῶν.

● ΑΥΤΗ ἡ καθυστέρηση ἦταν τόσο σημαντική, ὥστε ἐλήφθη κατά κάποιο τρόπο ὑπ' ὄψη στίς συμφωνίες τοῦ 1972 γιά τόν περιορισμό τῶν στρατηγικῶν ὅπλων. Ὅταν ὁ πρόεδρος Νίξον ὑπέγραψε μέ τούς Σοβιετικούς τή συμφωνία στή Μόσχα, εἶχε συγκατατεθῆ ὅπως ἡ Σοβιετική Ἕνωση διατηρήση μιά ὑπεροχή περίπου 1)3 σέ ἀριθμό πυραύλων ξηρᾶς (1.618 ἐναντι 1.054) καθώς καί ὑποβρυχίων πυραύλων (950 ἐναντι 710). Αὐτή ἡ διαφορά ἰσομεριζόταν ἀρκετά μέ τήν ἀμερικανική κυριαρχία σέ βομβαρδιστικά ἀεροπλάνα, πού θά πετοῦσαν χωρίς πιλότο καί κυρίως στό μονοπώλιο τῶν πολυκεφάλων πυραύλων MIRV, πού εἶχαν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἄν καί διέθεταν λιγώτερους πυραύλους ἀπό τούς ἀντιπάλους τους, οἱ Ἀμερικανοί μποροῦν σήμερα νά καταστρέψουν 5.700 σοβιετικούς στόχους, ἐνῶ οἱ Ρῶσοι μποροῦν νά πλήξουν 2.500 στόχους στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

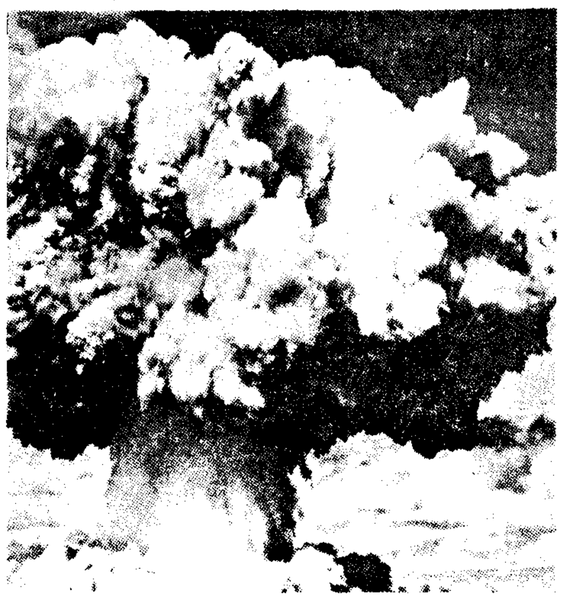

Ὅσες περισσότερες πυρηνικές δοκιμές γίνονται, τόσο πιό πολύ ὀξύνεται ὁ ἐξοπλιστικός ἀνταγωνισμός

● ΒΕΒΑΙΑ, αὐτός ὁ μακόβριος λογαριασμός, δέν ἔχει ἔννοια ὅταν ἀνάγεται σέ τόσο μεγάλη κλίμακα, καί ὁ Ἀμερικανός ὑπουργός Ἀμύνης κ. Σλέσινγκερ διάζεται νά τονίσῃ ὅτι καμμιά ἀπό τίς δύο Μεγάλες Δυνάμεις δέν διαθέτει ἀπέναντι τῆς ἄλλης δύναμη «πρώτης κρούσεως», δηλαδή μέσα πού ἐπιτρέπουν τήν ἐξουδετέρωση ὁλόκληρου τοῦ πυρηνικοῦ ὁπλοστασίου τοῦ ἀντιπάλου μέ μιά αἰφνιδιαστική ἐπίθεση. Ἀπομένει ὅπως, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, γιά λόγους πολιτικούς καί ψυχολογικούς, νά ἀρνηθοῦν νά παραδεχθοῦν ὅτι ἡ Σοβιετική Ἕνωση μπορεῖ, ὄχι μόνο νά καλύψῃ τήν καθυστέρησή της, ἀλλά καί νά ἀποκτήσῃ πολυκέφαλους πυρηνικούς κώνους, ἀκόμη πιό ἰσχυρούς ἀπό αὐτούς πού ἔχουν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

● ΔΗΛΑΔΗ, τά σημερινά δεδομένα δίνουν στή Σοβιετική Ἕνωση μιά τέτοια δυνατότητα. Οἱ πύραυλοί της εἶναι πράγματι πιό ἰσχυροί ἀπό τούς ἀμερικανικούς: κατά τόν Ἀμερικανό ὑπουργό Ἀμύνης κ. Σλέσινγκερ, ἕνας μόνο πύραυλος τύπου SS—18, μπορεῖ νά ἐκτοξεύσῃ ἕξη πολυκέφαλους πυρηνικούς κώνους, πού ὁ καθένας τους μπορεῖ νά εἶναι ἰσχύος ἑνός μεγατόννου, δηλαδή ἑνός ἑκατομμυρίου τόννων κλασικῆς ἐκρηκτικῆς ἰσχύος Οἱ ἀμερικανικοί πύραυλοι MIRV περιέχουν τρεῖς κώνους τύπου Μινιούτμαν, ἐκρηκτικῆς ἰσχύος 200 κιλοτόννων. Εἶναι γεγονός ὅτι αὐτό τό ὅπλο εἶναι πολύ ἰσχυρότερο ἀπό τά προηγούμενα πυρηνικά ὅπλα.

● ΕΚΕΙΝΟ ὅμως πού ἀνησυχεῖ τούς Ἀμερικανούς εἶναι ὅτι ἡ σοβιετική πρόοδος θά ὁδηγήσῃ σέ μιά σκλήρυνση τῆς στάσεως τῆς Μόσχας, στίς διαπραγματεύσεις πού θά γίνουν τό φθινόπωρο στή Γενεύη, γιά τόν περιορισμό τῶν πυραυλικῶν ὅπλων. Εἶναι βέβαιο ὅτι στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τά λεγόμενα «γερράκια», μέ ἐπικεφαλῆς τόν γερουσιαστή Τζάκσον, εἶχαν διατυπώσει ἐπιφυλάξεις γιά ὁποιαδήποτε συμφωνία μέ τούς Σοβιετικούς καί τόνισαν ὅτι γιά κάθε μελλοντική συμφωνία ἐπί τῶν ἐπιθετικῶν ὅπλων, θά πρέπει νά συναφθῆ μέ βάση μιά αὐστηρή καί ἀπόλυτη ἰσότητα μεταξύ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων.

● Ο κ. ΣΛΕΣΙΝΓΚΕΡ ἄφησε νά ἐννοηθῆ ὅτι αὐτή ἀκριβῶς εἶναι καί ἡ θέση τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Ὡστόσο, ὁ Ἀμερικανός ὑπουργός θέλει νά ἐπιμείνῃ ἐπί τῶν προεξοπλισμῶν τοῦ αὐτῶν γιά τίς τελειοποιήσεις τῶν σοβιετικῶν ὅπλων, προκειμένου νά ἐξασφαλίση ἀπό τό Κογκρέσσο τίς ἀπαραίτητες πιστώσεις γιά τή συνέχιση τοῦ ἐξοπλιστικοῦ προγράμματος. Πρέπει νά σημειωθῆ ὅτι ἡ Βουλή τῶν Ἀντιπροσώπων ἐμείωσε τελευταία τίς πιστώσεις πού ἀφοροῦν τήν ἔρευνα γιά τούς πυρηνικούς ἐξοπλισμούς.

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ τῆς ἐφημερίδος «Νιού Γιόρκ Χέραλντ Τρίμπιουν» κ. Μπέρνταρντ Γκβέρτζμαν, γράφει ὅτι τό Πεντάγωνο καί οἱ ἀμερικανικοί στρατιωτικοί παράγοντες ἀνέμεναν αὐτή τήν ἐξέλιξη τῆς τελειοποιήσεως ἀπό μέρους τῶν Ρώσων, τῆς κατασκευῆς πολυκεφάλων πυραυλικῶν κώνων καί θεωροῦσαν ὅτι ἦταν ζήτημα χρόνου. Ἀλλά ἐκεῖνο πού ἀνησυχεῖ τούς Ἀμερικανούς εἶναι τό ἑξῆς: οἱ Ρῶσοι θά ἀρκεσθοῦν σ' αὐτό πού πέτυχαν ἤδη ἤ θά προσπαθήσουν νά ξεπεράσουν τούς Ἀμερικανούς; Ἑπομένως, οἱ διαπραγματεύσεις καί οἱ συμφωνίες μεταξύ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, στό ἐγγύς μέλλον, θά πρέπει νά ἀφοροῦν τήν ἰσότητα τοῦ πυρηνικοῦ ὁπλοστασίου τους καί τίς ὑποχρεώσεις πού ἀναλαμβάνουν γιά νά διατηρηθῆ αὐτή.

● Οἱ κ.κ. ΜΠΡΕΖΝΙΕΦ καί Νίξον ἀναγνώρισαν ὅτι, πέρα ἀπό τή συμφωνία τους, πρέπει νά συνεχισθοῦν οἱ διαπραγματεύσεις, ὥστε νά ἐπιθληθοῦν οἱ περιορισμοί καί στίς δύο πλευρές, ἀναφορικά μέ τήν κατασκευή τῶν ἐπιθετικῶν πυρηνικῶν ὅπλων. Οἱ δύο ἡγέτες εἶχαν συμφωνήσει ὅτι πρέπει νά ἐπιταχύνουν τίς διαπραγματεύσεις, ὥστε ἡ συμφωνία γιά τά ἐπιθετικά ὅπλα νά ἦταν δυνατό νά ὑπογραφῆ κατά τό